

OMENTUM-INFARCT

De belangwekkende mededeling van collega KNAPE¹ eist weer eens onze aandacht op voor de abnormale vervetting van het net, dat dan, alleen al door zijn zwaarte, tractie kan uitoefenen met als gevolg soms zeer ernstige klachten, die kunnen doen denken aan *ulcus ventriculi* of *duodeni*, *appendicitis* enz. Waarbij ik korthedshalve wil verwijzen naar J. PETERMANN, *Die Chirurgie des Bauchfells und des Netzes* (in *Die Chirurgie* van KIRSCHNER en NORDMANN), en naar mijn eigen mededeling² in de vergadering van de Ned. Ver. v. Heelkunde van 5 Mei 1929.

Literatuur: ¹M. KNAPE (1955) *N.T.v.G.* **99**, 946. ²A. G. J. HERMANS (1929) *N.T.v.G.* **73**, 3871.
Rotterdam, 28 Maart 1955

A. G. J. HERMANS

MORPHINE EN ASTHMA; EEN WAARSCHUWING

De therapie van asthma bronchiale is in belangrijke mate afhankelijk van de opvattingen van de behandelend geneesheer over de aetiologie van deze ziekte. In spoedeisende gevallen, dus bij status asthmaticus, ontstaat een vaak levensgevaarlijke noodtoestand.

In de *Aanwinsten op Diagnostisch en Therapeutisch Gebied*, 2e serie, deel II, *Spoedeisende gevallen in de Interne Kliniek* geeft prof. dr. W. A. KUENEN een voortreffelijk overzicht van de middelen, die ons ten dienste staan, ook bij de behandeling van de status asthmaticus. Op bladzijde 113 wijst hij reeds op de gevaren, die het geven van morphine aan deze patiënten meebrengt; het ademhalingscentrum wordt verdoofd en de hoestreflex kan worden opgeheven. Hij waarschuwt reeds: geef geen morphine, tenzij in uiterste nood, en dan met grote voorzichtigheid.

Na 1949 heeft men echter ontdekt, dat de narigheden bij morphine niet alleen door bovengenoemde factoren worden verklaard, noch door de contractie der gladde kringspieren, noch dat asthma-patiënten zo gevoelig zijn voor morphine, dat een voor een normaal mens kleine hoeveelheid, voor hen reeds een hoge dosis is.

P. A. NASMYTH en H. C. STEWART¹ hebben echter opgemerkt, dat opium-alcaloïden zg. „histamin liberators” zijn. Door de grote hoeveelheden histamine, die dan vrijkomen, kan een levensgevaarlijke toestand ontstaan. Op het allergologen-congres te Zürich is dan ook een motie aangenomen, waarin wordt uitgesproken dat het geven van morphine aan asthmapatiënten een medische kunstfout is.

Ik meen er goed aan te doen, deze uitspraak als aanvulling nader onder de aandacht van onze collegae te brengen, daar het wel is gebleken, dat men nog te vaak bij status asthmaticus morphine toedient.

Van de asthma-patiënten, die in onze polikliniek onder controle waren, zijn in het tijdvak van 1 Januari 1954 tot 1 Maart 1955 negen overleden, waarvan vier na een morphine-injectie.

Literatuur: ¹P. A. NASMYTH en H. C. STEWART (1950) *J. Physiol.* **111**.

Amsterdam, 22 Maart 1955

W. J. F. VAN DER BIJL

BRIEFWISSELING

EMIGRATIE-MOGELIJKHEDEN NAAR DE VERENIGDE STATEN

Op verzoek van de Geneeskundig Hoofdinspecteur van de Volksgezondheid nemen wij het volgende over uit het *Informatie-Bulletin* (19 Februari 1955) van de Nederlandse Emigratiedienst.

Verenigde Staten. Mogelijkheden voor artsen.

Alvorens een arts in de Verenigde Staten praktijk mag uitoefenen, moet hij in het bezit zijn van een vergunning („license”). Deze vergunning kan slechts worden verstrekt door het „State Board of Medical Examiners”. In alle 48 staten komt een dergelijke „State Board” voor, evenals in het Columbia-district, Alaska, Hawai, Puerto Rico, Guam, en in de Panamakanaalzone. Het overkoepelende orgaan is de „National Board of Medical Examiners”.

De vergunning tot uitoefening van een praktijk wordt in het algemeen verstrekt, nadat met goed gevolg een schriftelijk examen is afgelegd. Dit geldt natuurlijk ook voor buitenlanders. De examens omvatten meestal de volgende vakken: anatomie, chirurgie, chemie, biologie, fysica, physiologie, pathologie, verloskunde, gynaecologie, psychiatrie en hygiëne.

Om tot de examens te worden toegelaten, moet de candidaat aan een door de Amerikanen erkende universiteit hebben gestudeerd. Voor Nederland zijn dit de medische faculteiten van Leiden, Amsterdam, Groningen en Utrecht. Bovendien moet de emigrant arts meestal